

Udenrigsministeriet har oplyst, at ingen af de nævnte lande i bistandsmæssig sammenhæng tilhører kredsen af det danske programsamarbejde, og at Danmark heller ikke på anden vis har statsligt bistandssamarbejde med disse lande.

Udenrigsministeriet har endvidere oplyst, at Iran, Etiopien og Aserbajdsjan gennem FN-systemet og anerkendte NGO'er modtager dansk humanitær støtte eller støtte til styrkelse af demokrati og menneskerettigheder. FRESTA støtter gennem Dansk Flygtningehjælp regionale civilsamsfundsaktiviteter i Kaukasus, herunder Aserbajdsjan.

Spm. nr. S 4094

Til integrationsministeren (31/7 03) af:
Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren kommentere påstanden om, at en dansker, der har arbejdet i et andet EU-land og boet sammen med sin udenlandske ægtefælle fra et ikke-EU-land, skal se bort fra tilknytningskrav, forsørgelseskrav, krav om egen bolig af rimelig størrelse, og kravet om en mindstealder på 24 år, og mener ministeren, at det er rimeligt, at den danske udlændingelovgivning tilsidesættes af EU-regler på trods af, at vi har et forbehold på det retlige område – herunder udlændingepolitik?«

Begrundelse

Det fremgår af artikler i Information, juli 2003, at EU-regler kan tilsidesætte danske regler i udlændingeloven om familiesammenføring, idet der tilsyneladende skal ses bort fra både tilknytningskravet, forsørgelseskravet, kravet om egen bolig af en rimelig størrelse, og kravet om en mindstealder på 24 år.

Spørgeren henleder opmærksomheden på det danske forbehold på det retlige område og skal opfordre ministeren til at sikre, at familiesammenføring sker efter reglerne i udlændingeloven og ikke efter EU-regler eller EU-retsafgørelser.

Svar (20/8 03)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

EF-traktatens regler om fri bevægelighed for EU-borgere og disses familier regulerer først og fremmest adgangen til at tage ophold/bopæl i andre EU-lande end EU-borgerens hjemland. Det følger dog af EF-domstolens praksis, at en EF/EØS-statsborger ikke i alle tilfælde er afskåret fra at påberåbe sig at være omfattet af EF-reglerne i sit eget land, hvis den pågældende har gjort brug af retten til fri bevægelighed, jf. eksempelvis EF-domstolens dom i sag C-370/90 (Singh).

Domstolen har således lagt vægt på, at en statsborger i en medlemsstat kunne tænkes at ville opgive at gøre brug af retten til fri bevægelighed, hvis statsborgeren ikke havde ret til at tage sin ægtefælle og børn med tilbage til sit hjemland på samme vilkår som dem, der gælder for EU-borgere omfattet af retten til bevægelighed.

Det følger af EF-domstolens praksis, at en dansk statsborger, der har opholdt sig i en anden medlemsstat, som udgangspunkt vil have ret til at medtage sin ægtefælle, hvis han eller hun vender tilbage til Danmark, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Den danske ægtefælle har opholdt sig i et andet EF/EØS-land på baggrund af EF-traktatens regler om fri bevægelighed eller EF-direktiverne om opholdsret,
- 2) den danske ægtefælle vender tilbage til Danmark og ernærer sig i Danmark på en sådan måde, at den danske ægtefælle ville være omfattet af EF-traktatens regler om fri bevægelighed eller ville være omfattet af EF-direktiverne om opholdsret, hvis den danske ægtefælle i stedet havde taget ophold i et tredje EF/EØS-land,
- 3) ægteskabet skal fortsat bestå ved ægtefællernes indrejse i Danmark og under det fortsatte ophold i Danmark, og
- 4) den udenlandske ægtefælle skal – uanset om denne er tredjelandsstatsborger eller EF/EØS-statsborger – lovligt have boet i det EF/EØS-land, hvor den danske ægtefælle har anvendt EF-traktatens regler om fri bevægelighed.

Domstolen har udtrykkeligt udtalt, at personer, der er omfattet af traktathjemlede rettigheder, ikke kan påberåbe sig disse med henblik på